

KAJ JE ŽIVLJENJE?

Življenje ni preprosta zadeva; ne upravljajo ga splošna pravila, ki se jih da ugotoviti in udejaniti. V življenju dva plus dva nista vedno štiri, tako kot v matematiki. Vsak človek ima svoje krepkosti in šibke točke, slabosti in strahove, spretnosti in pomanjkljivosti, zato ni mogoče predpisati en sam nasvet, ki bi veljal za vse ljudi.

Danes je morda sončen dan, toda naslednji je lahko deževen. Nek človek, sprehajajoč se po poti, lahko najde zaklad, tisti, ki hodi za njim po isti poti pa lahko izgubi svojo torbo in vse, kar ima! Vsak mora napredovati od tam kje se nahaja, in sicer v skladu s svojo hitrostjo in v luči svojega razumevanja.

Človek je kralj vseh živali. Ima najbolj vzvišeno priložnost med vsemi živimi bitji. Čeprav drži, da slon živi dlje časa in ima lev več poguma, orel ostrejši vid, petelin se bolj disciplinirano zbuja ob zgodnji uri, krava ima več samopožrtvovalnosti – ima kljub vsemu človek v sebi več zmožnosti, ki jih lahko odkrije in izrazi s primerno vzgojo. Če bi le poglobil svoje hrepenenje po božanskem bi bil lahko vedno zadovoljen, namesto, da ga nenehno pesti nezadovoljstvo zaradi želje po posestvu, hišah, bančnem računu, pohištvu, družbenem položaju, vplivu, oblasti in podobnih minljivih zadovoljstvih.

Na koncu, ko mora človek zapustiti ta svet, ga obkrožajo njegova žena in otroci, ki hlipajo in ga sprašujejo: »Kaj se bo zgodilo z nami, ko boš ti odšel?« Toda ubogi človek je soočen z bolj zahtevnim in bolj osebnim vprašanjem: »Kaj se bo zgodilo z mano?« Časa, da bi našel odgovor ali se pripravil za kaj dobrega, pa nima več. Če bi si prej prizadeval, bi lahko spoznal resničnost in umrl z nasmehom, namesto s stokanjem in ječanjem.

Človek ob rojstvu nebogljen joka; umreti mora z radostnim nasmehom. To je smisel, ki ga imajo leta življenja. Toda človek zapravlja svoja leta. Zanemarja in pozablja na Boga, ki predstavlja sidro; sidro, ki ga bo rešilo pred nemirom in nevihto. Človeka premetavajo mnoge želje in žalost, dokler ga dokončno ne zaslepi obup in ga izčrpajo neuspešna prizadevanja. Ta obup in izčrpanost povzročata večino bolezni. Za telo je treba skrbeti zato, da lahko človek spozna prebivalca v telesu.

Bolna oseba mora sama pogoltniti zdravilo in to početi toliko časa dokler je bolna, in sicer ne glede na to, kako grenko je zdravilo. Oseba, ki boleha za nevednostjo in zato trpi zaradi egoizma ter nezadovoljstva, mora vzeti zdravilo v obliki ponavljanja Božjega imena in meditacije. Bolezen prevelike navezanosti na posvetne stvari je ozdravljiva samo z zdravilom navezanosti na Boga ob ponavljanju Božjega imena ter meditaciji.

Obstajajo ljudje, ki štejejo leta, kako dolgo že jemljejo zdravila in zdi se jim, da se njihovo stanje ni nič izboljšalo. Zato obupajo nad potekom samega zdravljenja. Za to obsojajo duhovnega učitelja, metodo, njegov nasvet ali celo Boga, in postanejo ateisti ali še kaj slabšega. Toda kako naj preluknjan lonec drži vodo? Svoje srce sicer lahko napolnite z vero in predanostjo, ki ste si jo prislužili s ponavljanjem Božjega imena in meditacijo, ampak le-ti vam bosta uhajali skozi razpoke cinizma, strahu, nestrpnosti in zmot. Ni opravičila za zanikanje Boga, če ga ne morete videti ali ga spoznati. To je samo znak objestne neumnosti. Kako lahko zavržete vodo, češ da je slana, če ste vanjo sami natrosili sol namesto sladkorja? V njej ne najdete sladkosti, ker ste ji dodali sol. Želite si sladkost, a dodajate sol. Hrepenite po osvoboditvi, a si pritrjujete okove. Hrepenite po miru, a si dodajate nemir dvojnosti.

BISTVENI DEL DUHOVNE VADBE

V vas je prisotna božanska moč in ker je ne prepoznate, tožite nad svojimi težavami in trpljenjem. Narava sodobnega človeka je čudna - misli eno, govori pa drugo; na zunaj se smeje, da bi prikril notranjo pokvarjenost. Dogaja se, da na zunaj joče, v resnici pa se smeje. Njegova zunanja podoba je pojava človeškega bitja, njegov um pa je um opice.

Ljudje se lotevajo duhovnih vaj v obliki molitve, meditacije in joge, ne da bi jasno razumeli božansko pot. To ne zadošča. Poleg duhovnih vaj bi morali gojiti dobra občutja. V vas bi se morale manifestirati dobre lastnosti, dobra občutja, dobra dejanja in dobre misli. To so naravne božanske značilnosti. Vi pa izvirate iz narave. Kljub tej resnici lastnosti narave izločate iz sebe in privzemate umetno obnašanje. Ne bi smeli živeti takega umetnega življenja. Morali bi govoriti to, kar mislite in početi to, kar govorite.

Današnji človek je izpostavljen težavam, ker je pozabil odkod izvira. Ribe se rodijo v vodi. Brez nje ne morejo živeti. Srečne so samo, ko so v vodi, kraju, od koder prihajajo. Od kod izvira človek? Krišna je v Bhagavadgiti oznanil: *"Večna duša v vseh bitjih je del Mojega bitja."* Iz tega je razvidno, da je človek Božja iskra. Nastal je iz božanskosti, Atme. Glede na to, da je rojen iz božanskosti, mora človek vedno razmišljati o božanskem. Če na to pozabi, postane vznemirjen in tarejo ga težave.

SAI BABOV NAUK

Verjemite v svojo božanskost. Spoštujte in častite jo. Naj bo temelj vašega življenja. To je pravilno delovanje za človeka. Mogoče ste na visokem položaju, živite v bogastvu in izobilju, a nič od tega vas ne more varovati. Ščiti vas lahko samo vera v božanski jaz. Lahko se ukvarjate s kakršnimkoli delom, ki vam je všeč, a imeti morate neomajno vero v božansko dušo, Atmo.

Svamija (Sai Babo) častite in obiskujete že mnoga leta, toda, ali ste se v tem času kaj spremenili? Brezciljno prihajate in odhajate. Takšnih ljudi tukaj ne potrebujemo. Opravljajte svojo duhovno vadbo kjerkoli ste že. Ko pridete sem, bi morali vsrkati božanskost in postati božanski. Postopoma se odvezujte od sveta. Po smrti sveta ne boste mogli vzeti s seboj. S seboj ne boste mogli vzeti niti prgišča prahu. Spremljale vas bodo samo kreposti, ki jih boste razvili za časa svojega življenja. /.../ **Naj bodo v vaših očeh vsi Bog. Bog živi celo v psu. Verjemite v Božjo vseprisotnost. To je najpomembnejša duhovna vaja. Ko bodo ljudje v to trdno verjeli, bo vsa dežela živela v blagostanju. Napolnite svoje srce z božanskimi občutki. To je današnji nauk.**

- Sathya Sai Baba

(Iz knjig Sathya Sai Speaks)

Vprašanje za premislek:

Kaj vse pomeni beseda doslednost? Kaj pa samozavest?

Kaj povzroča nizko samopodobo in kako jo izboljšati?

Kako ravnamo, če smo dosledni svoji veri v vseprisotno božanskost?